

บทคัดย่อ

การศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดี การรับรู้ความสามารถของตน และผลการปฏิบัติงานของวิศวกร : กรณีศึกษาในกลุ่มบริษัทแห่งหนึ่ง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1.) เพื่อศึกษาระดับการมองโลกในแง่ดีในภาพรวมของวิศวกร 2.) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนในภาพรวมของวิศวกร 3.) เพื่อศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดีกับการรับรู้ความสามารถของตน 4.) เพื่อศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดีกับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรในด้านต่าง ๆ 5.) เพื่อศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตน กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรในด้านต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่างเป็นวิศวกรในกลุ่มบริษัทแห่งหนึ่ง รวมทั้งสิ้น 6 บริษัทในเขตจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 242 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับวิศวกรที่ทำการสำรวจ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย ระดับตำแหน่ง อายุงานในบริษัท สาขาวิศวกรรมที่จบการศึกษา และประสบการณ์การทำงานทั้งหมดในวิชาชีพ
2. แบบสอบถามการมองโลกในแง่ดีตามแนวคิดของลักษณะการอธิบายเหตุผล ของ ซีลิกแมน (Seligman, 1984) ที่มีชื่อว่า "แบบสอบถามการระบุสาเหตุพฤติกรรม" (The Attributional Style Questionnaire หรือ ASQ) จำนวน 48 ข้อ
3. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตน พัฒนาขึ้นโดย วรธนา พุทธประสาธ (2546) ตามการศึกษา รวบรวม และปรับปรุงจากงานวิจัยต่าง ๆ ได้แก่ งานวิจัยของ ราฟ ชวาเซอร์ (Ralf Schwarzer) และมิเชล กริสป์ (Michael Grisp) จำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .839

ชุดที่ 2 แบบประเมินผลการปฏิบัติงานสำหรับผู้บังคับบัญชา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ จากการศึกษา รวบรวมคุณสมบัติต่าง ๆ จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นิวพอร์ต และเอล์มส์ (Newport and Elms, 1997) และสถาบันวิชาชีพวิศวกรรมแห่งนิวซีแลนด์ (The Institution of Professional Engineers New Zealand – IPENZ, 2003) จำนวน 43 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .976

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานทางสถิติใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์ผลทางสถิติทำโดยโปรแกรม SPSS for Windows โดยให้ผลการวิจัยที่ส่วนใหญ่ปฏิเสธสมมติฐานสรุปได้ดังนี้

1. วิศวกรมีระดับการมองโลกในแง่ดีอยู่ระหว่างการมองโลกในแง่ดีและแง่ร้าย
2. วิศวกรมีระดับการรับรู้ความสามารถของตนอยู่ในระดับสูง
3. การมองโลกในแง่ดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถของตน ($r = .204$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. การมองโลกในแง่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกร
  - 4.1 การมองโลกในแง่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ
  - 4.2 การมองโลกในแง่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรด้านทักษะการบริหารจัดการ
  - 4.3 การมองโลกในแง่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น
  - 4.4 การมองโลกในแง่ดีไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรด้านการพัฒนาตนเอง
5. การรับรู้ความสามารถของตนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกร
  - 5.1 การรับรู้ความสามารถของตนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรด้านความรู้ความสามารถในวิชาชีพ
  - 5.2 การรับรู้ความสามารถของตนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรด้านทักษะการบริหารจัดการ
  - 5.3 การรับรู้ความสามารถของตนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น
  - 5.4 การรับรู้ความสามารถของตนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกรด้านการพัฒนาตนเอง

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การมองโลกในแง่ดีและการรับรู้ความสามารถของตนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกร เนื่องจากการปฏิบัติงานของวิศวกรเป็นการทำงานในโครงการระบบวิศวกรรมขนาดใหญ่ที่ต้องอาศัยการติดตามงานโดยการคำนวณระยะเวลา

ล่วงหน้าว่าเมื่อใดงานจะสำเร็จตามเป้าหมาย การทำงานของวิศวกรจึงอยู่บนพื้นฐานของความ เป็นจริงตลอดเวลา อีกทั้ง วิศวกรมิได้มีหน้าที่ติดตั้งระบบด้วยตนเอง การทำงานให้สำเร็จต้อง อาศัยคนงานในการปฏิบัติงาน จึงอาจมีตัวแปรอื่นมาส่งผลต่อการปฏิบัติงานของวิศวกร ซึ่งจะต้อง ทำการวิจัยศึกษาต่อไปในอนาคต

ผลการวิจัยที่ได้ทำให้ผู้บริหารองค์กรทราบว่าการมองโลกในแง่ดีและการรับรู้ ความสามารถของตนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของวิศวกร แต่ผลการวิจัยนี้ นับเป็น จุดเริ่มต้นที่ทำนายสำหรับองค์กรในการหาว่าตัวแปรใดมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของ วิศวกร ซึ่งอาจเป็นแรงจูงใจภายในอื่น ๆ ที่เกิดจากตัววิศวกรเอง หรือเป็นเพราะตัวแปรจาก ภายนอกที่เป็นตัวแปรแทรกซ้อนในความสำเร็จของวิศวกร